

Penguen ve Deniz Papağıanı

Jane MEADOW

Penguen ve Deniz Papağıanı

Jane MEADOW

Denizin gökyüzüne fısıldadığı gizli bir limanda, Pip adında küçük bir penguen çakıllı kıyıya paytak paytak yürüdü. Beyaz çizgili kırmızı örgü bir atkı takmış, küçük mavi bir çanta taşıyordu. Liman, fenerler gibi parlayan yüzen buzların ışıltısıyla doluydu. Pip kocaman yuvarlak gözleriyle etrafına bakındı, her şeye meraklıydı. 'Ne büyülü bir yer!' diye cıvıladı, yüzgeçleri heyecanla çırpınıyordu.

Pip böyle bir limanı hiç görmemişti. Buz dağları uykulu kayıklar gibi süzülüyor, su gün batımının renkleriyle pırıldıyordu. Atkısını daha sıkı sardı ve gülümsedi. 'Bakalım burada kimler yaşıyor,' dedi yanından geçen bir kar tanesine. Tam o sırada yukarıdan yumuşak bir kanat çırpma sesi geldi. Pip başını kaldırdı ve tombul bir deniz papağanının buza usulca konduğunu gördü. Gök mavisi ponponlu bir bere ve üzerinde yıldız yaması olan küçük yeşil bir sırt çantası vardı.

'Merhaba!' dedi deniz papağanı, kehribar rengi gözleri parlayarak. 'Ben Pearl. Burada daha önce hiç penguen görmemiştim.' Pip kıkırdadı. 'Ben de Pip! Keşfe çıkıyorum.' Pearl başını yana eğdi. 'Birlikte keşfetmek ister misin?' Pip hevesle başını salladı. 'Evet, lütfen!' İşte böylece büyülü kutup limanında yeni bir arkadaşlık başladı.

Pip ile Pearl pürüzsüz bir buz kayanın üzerine oturup yurtlarına dair hikâyeler paylaştılar. 'Benim yurum çok uzakta, karın usulca yağdığı ve gökyüzünün dev mavi bir kâse olduğu bir yerde,' dedi Pip. 'Kar tepeler ve kaydıraklar oluşturur, buzun üzerinde yıldızlar parıldar.' Pearl kocaman gözlerle dinledi. 'Kulağa harika geliyor!' dedi. 'Benim yurum deniz kıyısındaki rüzgârlı kayalıklarda, dalgaların çarptığı ve rüzgârın şarkı söylediği bir yerde.'

Pearl kayalıktaki yurdunu mutlu bir iç çekişle anlattı. 'Rüzgâr tüylerimi uçurur, deniz tuzlu serpintiler saçar. Balıkçı teknelerinin dalgalarda sallanışını izlemeyi çok severim.' Pip hepsini hayal etti. 'Bir gün bunu görmek isterim,' dedi. 'Ben de senin karlı tepelerini görmek isterim,' diye yanıtladı Pearl. Birbirlerine gülümsediler, uzak dünyalarını paylaşabildikleri için mutluydular.

Tam o sırada suyun üzerinde yüzen bir bahçeye giden, ısıltılı bir buz patikası belirdi. 'Bak!' diye yüzgeciyle işaret etti Pip. 'Bir buz bahçesi!' Pearl şaşkınlıkla nefes aldı. 'Çok güzel.' Bahçe buz çiçekleri ve pırıldayan şekillerle doluydu. 'Keşfe çıkalım mı?' diye sordu Pip. Pearl cesurca başını salladı. 'Birlikte gidelim.' Buz patikasına adım attılar, maceraya hazırıldılar.

Buz bahçesi suyun üzerinde usulca yüzüyor, ayaz ışığıyla parlıyordu. Pip ile Pearl küçük çanlar gibi tıngırdayan buz çiçeklerinin arasında yürüdüler. 'Böyle bir şeyi hiç görmemiştim,' diye fısıldadı Pearl. 'Ben de,' dedi Pip. Buz kemerler ve donmuş fiskiyeleer gördüler. 'Gizli bir patika bulalım,' diye önerdi Pip. Pearl'ün gözleri parladı. 'Sırları severim!' Aramaya başladılar, ayakları usulca çıtırdıyordu.

Pip ile Pearl buz bahçesinin derinliklerine doğru dolaştılar. Kurdele gibi kıvrılan bir patika buldular. 'Nereye gidiyor acaba?' diye merak etti Pip. 'Hadi takip edelim!' dedi Pearl. Dalları ışıldayan buz ağaçlarının yanından geçtiler. 'Şu şekle bak!' Pearl dev bir salyangoz kabuğu gibi donmuş bir burguyu gösterdi. 'Bir labirent gibi,' dedi Pip. 'Birlikte çözebiliriz.'

Patika, donmuş bir derenin üzerindeki küçük bir buz köprüye çıktı. 'Önce ben gideyim,' dedi Pip cesurca. Atkısı dalgalanarak köprüden geçti. 'Güvenli!' diye seslendi. Pearl onu izledi, ponponlu beresi zıplıyordu. Diğer tarafta elmas gibi parlayan buz kristalleriyle dolu gizli bir mağara buldular. 'Ooo!' diye soluk aldılar ikisi de. 'Burası büyülü!'

Mağarada Pearl iki buz duvar arasında küçük bir aralık fark etti. 'Bak, gizli bir geçit!' dedi. 'İçeri girelim mi?' Pip tereddüt etti. 'Karanlık olabilir.' Pearl onun yüzgecini tuttu. 'Birlikte cesur olacağız.' Aralıktan sızdılar ve tüm limanı gören sıcacık bir köşe buldular. 'Başardık!' diye sevindi Pip. 'Bir arkadaşla cesur olmak daha kolay.'

Gizli köşeden buz bahçesini tüm görkemiyle gördüler. 'Ne çok şey keşfettik,' dedi Pearl. 'Ve bunu tek başımıza yapamazdık,' diye onayladı Pip. Limanın ışıklarının pırıldayışını izlediler. 'Tanıştığımıza sevindim,' dedi Pip. 'Ben de,' dedi Pearl. 'Arkadaşlık her şeyi daha eğlenceli kılar.' Soğuğa rağmen içleri ısınarak yan yana oturdular.

Pip'in bir fikri vardı. 'Maceramızı hatırlamak için küçük bir kardan deniz papağanı yapalım.' Pearl el çırdı. 'Sana da bir kardan penguen!' Kar toplayıp iki küçük figür şekillendirdiler. 'Artık bugünü hep hatırlayacağız,' dedi Pearl. 'Ve buz bahçesine istediğimiz zaman geri dönebiliriz,' diye ekledi Pip. Kar figürlerini bir çıkıntıya koydular, gülümsüyorlardı.

Güneş batmaya başlarken liman pembe ve altın rengiyle parladı. 'Yakında eve gitmeliyim,' dedi Pearl. 'Ama yarın geri geleceğim.' Pip başını salladı. 'Ben burada olacağım.' Vedalaşırken sarıldılar. 'Benimle keşfe çıktığın için teşekkürler,' dedi Pip. 'Hikâyelerini paylaştığın için teşekkürler,' diye yanıtladı Pearl. 'Arkadaşlık merakı teşvik eder,' dedi Pip bilgece. 'Merak da arkadaşlığı eğlenceli kılar!'

Pip mutlu bir kalple evine doğru paytak paytak yürüdü. Pearl'ün rüzgârlı kayalıklarını düşündü ve gülümsedi. Ailesine yeni arkadaşını anlatmak için sabırsızlanıyordu. 'Belki bir gün onun yurdunu ziyaret ederim,' dedi kendi kendine. 'O da benimkini ziyaret edebilir.' Büyülü liman ona harika bir armağan vermişti: maceraları en az onun kadar seven bir arkadaş.

Ertesi sabah Pip aceleyle limana kořtu. Pearl oktan oradaydı, kanadını sallıyordu. 'Sana anlatacak ok řeyim var!' diye seslendi. 'Benim de!' diye gld Pip. En sevdikleri buz kayanın zerine oturup yeni hikyeler paylařtılar. Kardan deniz papaęanı ile kardan penguen onları izliyor, ilk maceralarını hatırlatıyordu. 'Bugn neyi keřfedelim?' diye sordu Pearl. 'Her řeyi!' dedi Pip.

Ve böylece penguen Pip ile deniz papağanı Pearl en iyi arkadaş olarak kaldılar. Büyülü kutup limanını keşfettiler, hep meraklı, hep birlikte. Hikâyeleri paylaşmanın dünyayı büyüttüğünü ve yanında bir arkadaş varken cesur olmanın daha kolay olduğunu öğrendiler. Arkadaşlıkları her gün daha da güçlendi ve buz bahçesi onların özel yeri olarak kaldı—merakın ve arkadaşlığın buzun kendisi gibi pırıldadığı bir yer.